

Liefs, Lily

Eerste druk, oktober 2012

© 2012 Lily Bruijn

Fotografie: Stephen Burnett

ISBN: 978-90-484-2606-5

NUR: 401

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Liefs, Lily

Lily Bruijn

Voor alle koffieliefhebbers van de wereld.

Inhoudsopgave

Thin cop, fat cop	9
Mannen in kroegjes	11
Fietsenhokmaffia	13
Onweerstaanbaar vieze mensen	15
Een vrouw met ballen	17
Schijn bedriegt	19
De Ex	21
Je drukt op een knop en bent atleet	24
Lily + Sport = Overal bloed	26
Een carrière als ganzenbordatleet	28
Voor de grootste koffiejunk	30
Sterke, onafhankelijke vrouw	32
Je zou er toch lesbisch van worden	34
Disneyland-utopie	36
Glitternagellakdating.nl	39
‘Ook al heb je een dikke kont, toch vind ik je mooi’	41
Die onweerstaanbare elbowpatches	43
Festival Ideaal	45
Een huis vol Ben Saunders-kussens	47
Hoera, de kermis gaat ten onder	49
Koop hier uw antieke doktersroman	51
Ik wil plotseling al heel lang een porseleinen hondje	53

Schoolfeesten zijn zinloos en stom	55
Jeuk aan mijn kruinchakra	57
Koester je schooltijd	59
Bevroren bushalte	61
Gossip Girl	63
Vrede met vrouwen	65
Laat Maaskantje maar komen	68
Knotten en gezichtsplamuur	70
Supermarktjungle	72
Het leven van een Scholieren.com-weblogger	74
Wereldkampioene uitstellen	76
Bier en baarden	78
Mother and daughter second	80
Arme papa	82
Wie zoet is krijgt lekkers, wie stout is een virtuele bitchslap	84
Niks vintagegodin	86
Pretty Woman in de Kalverstraat	88
Ik wil een zeemantatoeage	90
Vervlogen tijden	92
Dankjewel	95

Thin cop, fat cop

In een schoenenwinkel bewonder ik mijn voeten van alle kanten. Ik heb schoeisel gevonden waar ik duidelijk al heel lang onbewust naar verlang. Deze Snoopypantoffels zitten me echt als gegoten. Ze vormen zich naar mijn voeten dus vraag ik me af of mijn voeten misschien de vorm van Snoopy hebben. ‘Deze Snoopypantoffels zitten me echt als gegoten,’ zeg ik dan toch maar hardop tegen mijn vriendin, die zich vergaapt aan veel te dure sandalen. We kijken elkaar betuurd aan, zoals alleen meisjes dat kunnen, en lezen elkaars gedachten: we zijn blut. Dan kijkt ze weer naar de sandalen, beveelt me de pantoffels uit te doen en propt beide paren in haar tas. Het gaat verbazingwekkend snel, voor ik de kans krijg om ‘houd de dief’ te roepen waggelt ze de winkel al uit en natuurlijk gaat het alarm af. ‘Dames,’ zegt een stem boven ons.

Even overweeg ik wild met mijn armen te gaan zwaaien en moord en brand te schreeuwen, maar besef me dan dat dat geen zin heeft. Dus drapeer ik mijn ledematen losjes over de armen van de agent en laat me met weerzin meeslepen. Niet veel later zitten we in de auto. Het is toch anders, zo’n politiewagen. Ik had het me altijd glamoureuus voorgesteld. Ten eerste zit je op de achterbank, dus het is net of je een chauffeur hebt die je overal brengt waar je wil.

Ten tweede is het er altijd mooi en schoon, wat in huistuin-en-keukenauto’s nogal een dubieuze kwestie is. Maar mijn ‘chauffeur’ is geen Surinamer met overgewicht, die nonchalant verhalen over de bruiloft van zijn dochter vertelt

terwijl hij er lustig op los pakt. Bovendien vinden winkelende tienermeisjes het altijd interessant om onderzoekend een voorbijgaande politieauto in te staren, ondertussen uitbundig wijzend en roddelend. Een politiewagen is niet leuk.

Eenmaal op het politiebureau word ik aan een uitgebreid verhoor onderworpen. Mijn vriendin ofwel *partner in crime* is ergens tussen de weg van de winkel naar de auto kwijtgeraakt en dus zit ik in mijn eentje aan een tafel tegenover twee agenten. In plaats van *good cop, bad cop* lijkt dit stel content te zijn met een spelletje *thin cop, fat cop*. Thin cop is dun, de enige zichtbare vetrollen bevinden zich in miniscule hoeveelheden op haar duim. De dikke lijkt een beetje op mijn ideale chauffeur. Hij heeft een gezellige buik die waarschijnlijk zelf ook kan praten en zijn snor – die ook dik is – straalt alles behalve gezag uit. Het liefst wil ik tegen hem aankruipen en snikkend het hele verhaal opbiechten maar dat doe ik niet. Ik zet mijn pokérface op, daar heb ik vijf jaar van te laat komen op geoefend en glimlach mysterieus.

Op de meeste vragen heb ik een gevatte tegenwerping ('Waarom?' 'Daarom.')

en leef me uit als ware crimineel in spé. Na een half uur ben ik het zat en bovendien begint fat cop steeds liever naar me te knipogen. Ik begraaf mezelf toch maar in de pratende buik en geef toe aan mijn verlangen snikkend op te biechten. Wel zo volwassen. 'Zij was het, zij was het!'

Mannen in kroegjes

Ik sta buiten mijn stamkroeg (ja, ik ben negentien en heb een stamkroeg) in Amsterdam. Het is laat, koud en ik en mijn uitgaansmaatje Jasper doen allebei alsof we heus nog wel zin hebben om tot diep in de nacht keihard te feesten. We zijn immers jong en onbezonnen. Een Amerikaanse man vraagt me om een sigaret, die ik hem geef. 'So,' hij steekt de sigaret aan. 'Are you married?' Ik kijk hem een seconde verbouwereerd aan en begin dan te giechelen. 'Wat? Nee, natuurlijk niet.' Het blijft even stil. Ik staar stomverbaasd naar de Amerikaan, de Amerikaan staart enigszins wantrouwend terug. 'Verloofd?' 'Nee.' 'Vriendje?' 'Nee.' 'Wil hij je vriendje zijn?' Hij wijst naar Jasper, die een schijnbaar vermakelijk gesprek voert met een of ander rondborstig wijf. 'Nee,' zeg ik. 'Ik geloof het niet.' 'Ik denk het wel,' zegt de Amerikaan vastberaden. Hij neemt nog een trekje van de sigaret.

De aanpak van deze Amerikaan kende ik nog niet. Ik kan geen gevatte respons bedenken als iemand het gesprek begint met de vraag of ik getrouwd ben. Ik had een relaas kunnen houden over mijn ideale bruiloft (Garfieldvormige taarten en zo), maar dat soort dingen bedenk ik allemaal pas een half uur later, dus is het kroegetiquette dat je negentienjarige meisjes niet versiert door op de man af te vragen of ze getrouwd zijn.

Na een tijdje kletsen met Richard – de Amerikaan – val ik Jasper dan ook angstvallig om de arm. 'Je doet me pijn.' Hij kijkt me geïrriteerd aan terwijl hij zich vergeefs uit mijn greep probeert los te worstelen. 'Volgens mij wilde hij daar,'

ik wijs voorzichtig naar Richard, die alweer wat andere meisjes vraagt of ze getrouwd zijn. ‘Volgens mij wilde hij met me trouwen.’ Ik kijk naar Jasper en probeer telepathisch RED ME! RED ME! te seinen. ‘Wat? Waar heb je het over? En laat verdomme mijn arm los!’ Ik verslap mijn greep een beetje. Na het verhaal rustig (of: als een krankzinnige hyena) aan hem uitgelegd te hebben, begint hij te lachen. Hij lacht me gewoon uit. Niet helemaal begrijpend wat er zo grappig is begin ik op en neer te springen en nou-hou-Jas-pe-her te roepen, alvorens ik me weer stevig vastklamp aan zijn arm. Hij aait geruststellend over mijn hoofd.

‘Je moet juist blij zijn,’ stelt hij. Ik word mentaal aangerand en moet daar vervolgens blij om zijn. Uit pure verwarring steek ik mijn sigaret bij het filter aan. ‘Denk je dat je ‘zomaar’ met mannen praat? Er staat wat tegenover al dat gratis bier. Alle mannen zijn vanaf het begin uit op seks.’ Ik dacht wél dat ik ‘zomaar’ met mensen praatte. Ik dacht dat ik bier kreeg omdat ik leuk ben. Ik dacht dat hij me een aanzoek deed. ‘Het enige verschil is dat hij meteen duidelijk maakt wat hij wil. Hij zou niet met je praten of geld aan je verspillen als je getrouwd was. Hij is alleen maar eerlijk.’

Dat mannen altijd iets verwachten (een zoen, seks, een telefoonnummer, toestemming om je pooier zijn) als ze in kroegjes met je beginnen te praten is blijkbaar algemeen bekend en internationaal geaccepteerd. Er gaat een wereld voor me open: mannen in kroegjes zijn alleen maar eerlijk! Wat een levensveranderde visie, wat een fantastische gewaarwording! Ik ben voor. En vraag de rest van de avond aan iedereen of ze getrouwd zijn.